Písnička pro mou ženu - Dědeček, Jiří

```
       A                 E7
1. Než ukázaly rafije konec té rudé mafie,
                                              A
   nebyl jsem ještě zdaleka tak statečný a skvělý,
                                    E7(D)
   žili jsme s mírným odporem hned za Ústředním výborem,
       (A)                   (E7) A
   má žena vždycky říkala: hle, přímo za prdelí.
2. A já vymýšlel bonmoty na proklínání temnoty,
   bylo to méně riskantní, než zapalovat svíčku,
   a nikam jsme se nehnali, a když jsme něco sehnali,
   má žena vždycky říkala: díky, ó, bolševíčku.
3. A takhle roky letěly a pátek střídal neděli
   a já vo tom furt přemejšlel a nebyl jsem si jistej,
   a bylo u nás veselo, i když pár přátel sedělo,
   má žena vždycky říkala: ty už se taky chystej.
4. Já, starý vůl a poleno, už měl jsem dávno sbaleno
   a cítil jsem se sledován a šmírován a hlídán,
   a v noci hrůzou bez sebe jsem ze tmy slýchal StB,
   má žena vždycky říkala, že ze sna vypovídám.
5. A náhle přišli tuhlenti neohrožení studenti
   a jim po boku herci ještě méně ohrožení,
   a tak se vžili do rolí, že uchvátili okolí,
   má žena vždycky říkala, že nad seriál není.
6. A byl to sametový puč, při kterém něžně vzkypí žluč,
   zbyla jen sladká vzpomínka na uplynulé doby,
   puč naštěstí je u konce a zachoval mi pitomce,
   má žena vždycky říkala: blbec je tvoje hobby.
7. Já však jsem proti násilí a nesoudím ty Vasily,
   zpívám jim tuhle písničku - směs hořkosti a zloby,
   půl života mi zprasili v tom obětavém úsilí,
   má žena vždycky říkala: jsi hlásným troubou doby.
8. A já? Já vymýšlel bonmoty na proklínání temnoty,
   bylo to méně absurdní, než zapalovat svíčku,
   a nikam jsme se nehnali, a když jsme něco sehnali,
   má žena vždycky říkala: díky, ó, bolševíčku, díky, díky ...
```